

Τάξη Β, ενότητα 3^η Το χρέος του ιστορικού

Ἐν μὲν οὖν τῷ λοιπῷ βίῳ	Για την υπόλοιπη, λοιπόν, ζωή
τὴν τοιαύτην ἐπιείκειαν ἴσως οὐκ ἂν τις ἐκβάλλοι·	δε θα μπορούσε κάποιος να αποβάλει αυτού του είδους την εύνοια (προς γνωστούς και φίλους)·
καὶ γὰρ φιλόφιλον εἶναι δεῖ τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα καὶ φιλόπατριν	γιατί, πράγματι, ο ενάρετος άντρας πρέπει να αγαπάει τους φίλους του και την πατρίδα του
καὶ συμμισεῖν τοῖς φίλοις τοὺς ἐχθροὺς	και να μισεί τους ίδιους εχθρούς που μισούν και οι φίλοι του
καὶ συναγαπᾶν τοὺς φίλους·	και να αγαπά τους ίδιους φίλους (που αγαπούν και οι φίλοι του)·
ὅταν δὲ τὸ τῆς ἱστορίας ἦθος ἀναλαμβάνῃ τις,	όταν, όμως, κάποιος υιοθετεί το χαρακτήρα του ιστορικού
ἐπιλαθέσθαι χρή πάντων τῶν τοιούτων	πρέπει να τα ξεχάσει όλα αυτά
καὶ πολλάκις μὲν εὐλογεῖν καὶ κοσμεῖν	και πολλές φορές πρέπει να επαινεί και να τιμά
τοῖς μεγίστοις ἐπαίνοις τοὺς ἐχθροὺς,	με τους μεγαλύτερους επαίνους τους εχθρούς,
ὅταν αἱ πράξεις ἀπαιτῶσι τοῦτο,	όταν οι πράξεις το απαιτούν,
πολλάκις δ' ἐλέγχειν καὶ ψέγειν ἐπονειδίστως τοὺς ἀναγκαιοτάτους,	και πολλές φορές (πρέπει) να κατακρίνει και να κατηγορεί τους στενοὺς συγγενεῖς,
ὅταν αἱ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἁμαρτίαι τοῦθ' ὑποδεικνύωσιν.	όταν τα σφάλματα στις πράξεις τους αυτό υποδεικνύουν.
Ὡσπερ γὰρ ζῶου τῶν ὄψεων ἀφαιρεθεῖσιν	Ὅπως ακριβῶς, όταν ένα ζῶο χάσει τα μάτια του
ἀχρειοῦται τὸ ὅλον,	αχρηστεύεται ολόκληρο,
οὕτως ἐξ ἱστορίας ἀναιρεθείσης τῆς ἀληθείας	έτσι κι από την ιστορία αν αφαιρεθεί η αλήθεια
τὸ καταλειπόμενον αὐτῆς	ό,τι απομένει από αυτήν
ἀνωφελὲς γίνεται διήγημα.	γίνεται ανώφελο (ασήμαντο) διήγημα.

